A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2010. november 12.*

A C-339/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Varhoven administrativen sad (Bulgária) a Bírósághoz 2010. július 7-én érkezett, 2010. június 14-i határozatával terjesztett elő az előtte

Krasimir Asparuhov Estov,

Monika Lyusien Ivanova

a **Kemko International EAD**

és

a **Ministerski savet na Republika Bulgaria**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács)

tagjai: K. Schiemann tanácselnök, L. Bay Larsen és C. Toader (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: charta) 47. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a K.A. Estov, M.L. Ivanova, valamint a Kemko International EAD és a Ministerski savet na Republika Bulgaria (a Bolgár Köztársaság Minisztertanácsa) közötti jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2007. december 13-án aláírt Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt, az Európai Unió Alapjogi Chartájáról szóló nyilatkozat (HL 2010. C 83., 335. o.) a következőket mondja ki:

„A[charta], amely jogilag kötelező erővel bír, megerősíti az alapvető jogokat úgy, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, és ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek.

A Charta nem terjeszti ki az uniós jog alkalmazási körét az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja a Szerződésekben meghatározott hatásköröket és feladatokat."

A nemzeti jog

4 A területrendezésről szóló törvény (Zakon za ustroystvo na teritoriata) 103. cikke a következőket írja elő:

„[…]

2. Az általános területrendezési tervek meghatározzák a tervhez tartozó területek jellegzetes strukturális részeinek legfőbb rendeltetési célját és az építmények típusát.

3. A részletes területrendezési tervek meghatározzák a tervhez tartozó egyes területek pontos rendeltetési célját és az építmények típusát.

[…]”

5 E törvény 127. cikke kimondja:

„[…]

6. Az általános területrendezési tervet a polgármester általi benyújtást követően a városi tanács hagyja jóvá. A terv jóváhagyásáról szóló határozatot a Hivatalos Lapban teszik közzé. A határozat végleges és vele szemben jogorvoslatnak nincs helye.

7. [...] A főváros területrendezési tervének különös előírásait és szabályait külön törvény tartalmazza.

8. [...] A főváros új általános területrendezési tervét, valamint a hatályos általános területrendezési terv módosításait a Miniszterek Tanácsa fogadja el ennek a törvénynek és a főváros rendezéséről és építéséről szóló törvényben meghatározott rendezési és építési előírásoknak megfelelően.

[...]

10. [...] Valamely jelentős nemzeti agglomeráció általános területrendezési tervét a regionális fejlesztési és közmunkaügyi miniszter a városi tanáccsal történő egyeztetést követően végzésben hagyja jóvá, amelyet a Hivatalos Lapban tesznek közzé. A végzés végleges, és vele szemben jogorvoslatnak nincs helye.

[...]"

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

6 A Ministerski savet na Republika Bulgaria 2009. december 16-i határozatával két szabályozott rendeltetési célú terület tekintetében módosította Szófia város általános területrendezési tervét. E terv szerint e két terület a „közösségi szolgáltatási tevékenységek" övezetéhez tartozik, és ezeket a területeket a részletes területrendezési terv szerint üzletek és irodák építésére szánták. E határozat alapján az említett területek ettől kezdve a „zöld területek" övezetébe tartoznak, amelyben már nem engedélyezik a gazdasági tevékenység céljából történő építkezést.

7 Az alapeljárás felperesei a Varhoven administrativen sad előtt megtámadták az említett határozatot. 2010. április 20-i végzésében e bíróság háromtagú tanácsa elutasította e keresetet, mivel úgy ítélte meg, hogy a területrendezésről szóló törvény 127. cikke (6) és (10) bekezdésének megfelelően a városi tanács és a regionális fejlesztési és közmunkaügyi miniszter által jóváhagyott általános területrendezési tervvel szemben jogorvoslatnak nincs helye.

8 Az alapeljárás felperesei ugyanezen, immár öttagú tanácsban eljáró bíróság előtt megtámadták e végzést, amely tanács szerint felmerül a kérdés, hogy ellentétes-e a charta 47. cikkében biztosított joggal, ha a nemzeti jog a főváros általános területrendezési tervére vonatkozó határozattal kapcsolatban nem ismeri el a jogorvoslathoz való jogot.

9 Ilyen körülmények között a Varhoven administrativen sad felfüggesztette az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) Elfogadható-e az uniós jog által garantált jogokat és szabadságokat sértő közigazgatási aktusoknak a […] charta 47. cikkében előírt bírósági felülvizsgálatból való kizárásának a lehetősége?

2) Ha e lehetőség elfogadható, vannak-e olyan kritériumok a közigazgatási aktusok típusainak meghatározására a [...] charta 47. cikke szerint, amelyek tekintetében ki lehet zárni a bírósági felülvizsgálatot, és melyek ezek a kritériumok?

3) Ki lehet-e zárni a bírósági felülvizsgálatot a tulajdonjogot sértő általános területrendezési tervekre vonatkozóan?”

A Bíróság hatásköréről

10 A Bíróság eljárási szabályzata 92. cikke 1. §-ának megfelelően, ha a Bíróságnak nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően – az eljárás folytatása nélkül – indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

11 Az EUMSZ 267. cikk alapján eljárva a Bíróság hatásköre kizárólag az EUM-Szerződés értelmezésére, valamint az Unió intézményei által hozott aktusok érvényességére és értelmezésére terjed ki. A Bíróság hatásköre kizárólag az uniós jogi rendelkezések vizsgálatára terjed ki (lásd a C-361/07. sz. Polier-ügyben 2008. január 16-án hozott végzés 9. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

12 A jelen ügyben azonban emlékeztetni kell arra, hogy a charta 51. cikkének (1) bekezdése alapján a charta rendelkezéseinek címzettjei „a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre", és hogy a chartának kötelező erőt biztosító EUSZ 6. cikk (1) bekezdése alapján, továbbá amint az a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt, az Európai Unió Alapjogi Chartájáról szóló nyilatkozatból következik, az semmilyen új hatáskört nem hoz létre az Unió számára, és nem módosítja annak hatásköreit.

13 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az alapvető jogok védelméből eredő követelmények minden olyan esetben kötik a tagállamokat, amikor az uniós jogot kell alkalmazniuk, és a tagállamok – amennyire lehetséges – kötelesek tartózkodni az említett követelmények megsértésétől (lásd e tekintetben a C-117/06. sz., Möllendorf és Möllendorf-Niehuus ügyben 2007. október 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-8361. o.] 78. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

14 Tekintettel arra, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem tartalmaz olyan konkrét elemet, amely arra enged következtetni, hogy a Ministerski savet na Republika Bulgaria 2009. december 16-i határozata az uniós jogot hajtja végre, vagy hogy az más módon kapcsolódik ez utóbbihoz, a Bíróság hatásköre nem állapítható meg a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem megválaszolására.

15 E körülmények között az eljárási szabályzat 92. cikkének 1. §-a alapján meg kell állapítani, hogy a Bíróság nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a Varhoven administrativen sad által feltett kérdések megválaszolására.

A költségekről

16 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

Az Európai Unió Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a Varhoven administrativen sad (Bulgária) által a 2010. június 14-i határozatában feltett kérdések megválaszolására.

Aláírások